

være indkommet ad anden Vej, men vel at mærke ikke, uden at det ogsaa var blevet følt af Landboerne. Og da jeg for mit Vedkommende har den Opgave at repræsentere konservative Byinteresser, vil jeg denne Gang endnu kraftigere end forrige Gang stemme imod Skatten. Thi forrige Gang trøstede de Konservative sig dog med, at denne Skat kun skulde være midlertidig; nu gaar de gladelig med til, at den skal være permanent. Men det er ingen Aarsag for mig til ikke at stemme imod den denne Gang som forrige Gang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. O. Hansen: Jeg takker den højtærede Minister for Tilsagnet om at faa at vide, hvor store disse Restancer er, og jeg takker Ministeren for, at han straks forsøgte at faa disse Tal fremdraget. Jeg tror, det vil have stor Betydning for Udvalget at faa dem til Bedømmelse af Lovforslagets Virkninger; Straffen for ikke at betale Skatten rettidigt er 1 pCt. pr. Dag; og efter hvad jeg altsaa har hørt — og det vil altsaa være rigtigt at faa det bekræftet eller afkræftet —, er der Restauratører, der har nok med at betale den daglige Rentebøde plus Omkostningerne til Statsadvokaten for at inddrive den. De naar ikke at faa betalt den Skat, de staar i Restance med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Den højtærede Finansminister angav det som en absolut nødvendig Ting, nødvendiggjort af Tidsforholdene, at man gik over til den indirekte Beskatningsform. Selvfølgelig kan ogsaa den indirekte Beskatning anvendes paa demokratisk Vis, og derfor var det, at jeg udtrykkelig sagde, at det, der vilde ske, naar man vandrede med det Parti, som den højtærede Finansminister vandrer med, vilde blive en stigende indirekte Beskatning paa Livsfornödenheder. Den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at den Kaffekegel, der skulde snurre saa billigt, som Venstres Minister i sin Tid havde taget Ordet for, var den Kaffekegel, der snurrede ude i ethvert Hjem. Ja, det er rigtigt, men det interesserer mig mindre, hvor Kaffekegelen snurrer, hvis det er berettiget og rigtigt, at den snurrer, og hvis det er uretfærdigt at paalægge Skat paa den Kaffekegel, der snurrer.

Jeg vil gerne nævne et Eksempel, det er fra Landet, og der er ikke Tvivl om, at man kunde nævne tusindvis af tilsvarende Eksempler fra Byerne. Jeg deltog sidste Sommer i et stort Husmandsmøde. 500 Husmænd var taget ud i Naturen med deres Madkurve, og de skulde have en Kop Kaffe dertil, og de fik Kaffe med Brød, men da Regningen skulde gøres op, maatte de betænke den højtærede Finansminister med 40 Kr. i Skat. Altsaa 40 Kr. i Skat af disse Husmænd, som tog ud en Sommersøndag med deres medbragte Madkurv for at tilbringe en Dag i det frie. Nu ved jeg, hvad den højtærede Minister straks vil sige til mig: det betyder saa lidt, der var saa mange, det var kun 10 Ø. til hver. Det er rigtigt nok, det var kun 10 Ø. til hver den Dag; men det er det Argument, der altid benyttes: det er kun saa lidt, naar man lægger Skat der, hvor Skatteevnen er mindst, medens man, naar man lægger Skatten, hvor Skatteevnen er størst og det derfor er mest berettiget, altid hører, hvor meget det betyder, og hvor uhyre et Tryk man lægger paa de paagældende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde nu, at han ikke havde saa stor Interesse for, hvor Kaffekegelen snurrede, enten det var hjemme eller paa Restaurationer. Men der er dog den Forskel, at naar man drikker Kaffen hjemme, kommer man ikke til at betale nogen Restaurationsskat, og det er den Fordel, der er ved Restaurationsskatten, at man i det store og hele kan undgaa at erlægge denne Skat. Jeg siger ikke, at man altid kan det, men i det store og hele kan man det, fordi man kan tage sine Maaltider hjemme. Det er rigtigt, hvad den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af dette Skattelovforslag i Fjor sagde, at denne Skat vil ikke komme til at ramme de daarligst stillede eller de stille i Samfundet, thi de vil aldrig faa det store Restaurationsforbrug. Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at vi var paa Vandring med de Konservative og paa den Maade endte i den indirekte Beskatning, vil jeg sige til det ærede Medlem, at han skulde lære lidt af sit eget Parti, thi ogsaa det har været paa Vandring mod den indirekte Beskatning, han skulde se, hvorledes de i 1911—12 var imod Øl- og Spiritusbeskatningen, men hvorledes dette Parti, da det selv kom til Regeringsmagten, tillod